

[Bouet.]

der benytter Arkitektbetegnelsen uden at være i Besiddelse af de Kundskaber, som Akademisk Arkitektforening mener er nødvendige for, at man kan bruge Betegnelsen Arkitekt. Men af Bevismateriale er der intet.

Det ligger da nær at opkaste det Spørgsmaal, om Samfundet har lidt nogen Skade ved de nuværende Forhold. Er Borgerne blevet taget ved Næsen paa en saadan Maa-de, at Lovgivningsmagten maa skride ind? Ja, herom staar der intet, og jeg tror, det vil blive vanskeligt for nogen at fremføre noget — jeg ved intet derom. Men jeg ved, at Borgerne vil komme til at betale, at det vil blive dyrt, hvis der paa disse Omraader gives Enerets-Bevillinger og skabes Monopoler.

Det er da ogsaa interessant at høre, hvad der fra anden sagkyndig Side siges. For Arkitekternes Vedkommende foreligger der jo en Udtalelse fra saa fremragende Arkitekter, som Ivar Bentsen, Professor ved Kunstakademiet Edvard Thomsen, Professor sammesteds Kay Fisker, Docent ved Kunstakademiet Kaare Klint, Docent ved Kunstakademiet Arkitekt Steen Eiler Rasmussen, Lektor ved Kunstakademiet Arkitekt Povl Baumann, Medlem af Akademiet og flere andre, der er imod en saadan Beskyttelse, og som bl. a. fremhæver, at

„en væsentlig og uundværlig Del af Uddannelsen maa foregaa gennem praktisk Arbejde paa Tegnestue og Byggeplads og derfor er unddraget Offentlighedens Kontrol.“

Og de fortsætter:

„Der er ikke noget bestemt Skolepensum af teoretisk Viden, der kan fastsættes som nødvendigt og tilstrækkeligt for den, der skal udøve Arkitektgerningen. Selv om Akademiets Arkitektundervisning, der gennem senere Aar er søgt af et meget stort Antal Elever, maa anses for at være det bedste Skolegrundlag, man i Øjeblikket kan skaffe den vordende Arkitekt, udelukker det dog ingenlunde, at selvstændige Naturer kan naa til fremragende Dygtighed gennem praktisk Uddannelse udenfor Bygningsskolen.“

Man fremhæver, at Autorisationen vil vanskeliggøre den meget ønskelige frie Tilgang til Faget, og at en Lov vil hemme nye Dygtigheder, der søger at naa frem udenom den autoriserede Uddannelse. Man kan ikke komme udenom Udtalelser af saa fremragende Udøvere af Arkitektfaget.

For Ingeniørernes Vedkommende kunde fremføres lignende Udtalelser fra fremragen-

de Ingeniører saavel i Udlandet som herhjemme, men jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa Direktør, cand. polyt. H. Blaches Artikler i 1925, som er refereret i Landstingets Betænkning Bilag 3. Direktør Blache skriver bl. a.:

„At afgøre, hvem der er berettiget til at være Ingeniør, er ikke saa let, da Ingeniørvirksomheden er af en saa omfattende Art og kræver Egenskaber, som ikke kan fastslaaes ved nogen Eksamen.“

Han hævder, at

„for Industriens Udvikling her i Landet vil en saadan Monopolisering af Ingeniørarbejdet for polytekniske Kandidater være uheldig og skadelig.“

og tilføjer, at en Autorisation

„er kun til Gavn for Middelmaadigheden og til Skade for Friheden, for Initiativet og Foretagsomheden.“

og den er i det hele taget

„i Bund og Grund forkert.“

Disse Udtalelser kan jeg i alt væsentligt underskrive. Endelig fremhæver Direktør Blache, at

„naar det indrømmes, at Mænd i Nutiden har gjort sig berettiget til at bære Ingeniørtitelen uden Eksamen, da er det et Overgreb fra Statens Side, naar den i Fremtiden vil forbyde lignende fuldt kvalificerede Mænd blandt den opvoksende Ungdom at bære den Titel, som de med Rette har gjort sig værdige til. Det er et Indgreb i den personlige Frihed, en Restriktion i Erhvervslivet, naar det for en saadan Mand ved Lov er forbudt at nedsætte sig som raadgivende Ingeniør.“

Naar man har saadanne Udtalelser fra saa fremragende Arkitekter og Ingeniører, skal man være forsigtig med at gribe ind paa disse Omraader, saaledes som man nu er ved det.

I Begrundelserne for at give Autorisationen anføres det endvidere, at det for Ingeniører, der rejser til Udlandet, er ufyldstgørende at have Titelen cand. polyt. Jeg vil gerne pege paa, at rundt om i Verden sidder danske Ingeniører, fremragende Ingeniører, som har skabt sig store Stillinger, paa Trods af at de kun har haft Betegnelsen: cand. polyt. Det, der er det afgørende, er jo nemlig ikke, om man har denne eller hin Betegnelse, men om man er i Besiddelse af den Dygtighed, som ene gør, at man kan kæmpe sig frem udenfor sit eget Land.

Det tredje Argument er, at man ikke herhjemme har Hjemmel til at skride ind mod Personer, som uberettiget vil bruge Betegnelsen: cand. polyt., og man frem-